

[Westergaard Andersen.]

befolkningen, hvor indtrykket af, at der er tale om mennesker med en stærk moralsk holdning, i alt for høj grad fortrænges af indtrykket af dem, der ganske øjensynligt er ude på ballade. Det er derfor ikke rimeligt, da forskellen eksisterer, at man fra begge sider, både fra venstres og konservativ side og fra SFs side, vil gøre dette til en demonstration på militærnægterspørgsmålet som helhed. Det er ikke rimeligt ikke at kunne se forskel på tingene, og det kan også siges med hensyn til SF, der her stiller et ændringsforslag, der i princippet drejer sig om alle militærnægteres forhold, men som altså kun gøres gældende for denne lille gruppe.

Vi vil med denne begrundelse stemme imod SFs ændringsforslag, men vil prøve at få hele området set i sammenhæng, når vi i nærmeste fremtid her i Folketinget skal til at ændre forsvarrets organisation og revidere civilforsvarsloven.

Det er muligt, at ministeren føler sig som en særlig modig mand, fordi han overhovedet tør tage dette spørgsmål op til behandling på et tidspunkt, hvor der blæser så umilde vinde i befolkningen over for militærnægterne som sådan, men i virkeligheden er ministeren en meget lidt modig mand. Det er i høj grad beklageligt, at mødet i den grad har svigtet ham efter fremsættelsen af lovforslaget, at han ikke har været til hverken at hugge eller stikke i i udvalget.

Den ene halvdel af de ca. 100 mand årlig nægter civilforsvarstjenesten for de sidste 8 ugers vedkommende. Ministeren har oplyst udvalget om, at han vil lade 12 ugers militærnægtetid træde i stedet derfor, altså halvanden gang den nægtede periode. Alle forhold taget i betragtning anser vi dette for acceptabelt. Men for den anden halvdels vedkommende er der tale om folk, der siger nej til mønstringer af en varighed fra 2 dage til — og det er de færreste tilfælde — 14 dage. Dette vil ministeren erstatte med 42 dages militærnægtertjeneste, i bedste fald en 3-dobling af perioden, i langt flere tilfælde en 6-21 gange så lang tjeneste. Nuvel, det er små tal, vi ganger på her, men alligevel lyder det og er det ikke ganske rimeligt. Jeg vil udmærket kunne forstå, om de, der skal bytte f. eks. 7 dages tjeneste med 6 uger som militærnægtere, ikke synes, at den socialdemokratiske regering har gjort noget ordent-

ligt ved sagen. Men ministeren har altså ikke mod til at gå længere i rimelighedens og billighedens navn end til det forslag, der foreligger, og det er da også bedre end det, der gælder nu. Vi vil stemme for det som et skridt i den rigtige retning, men rimelighed har vi ikke nået for den ene halvdel af den lille gruppe, som lovforslaget gælder.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg beder om mere ro i salen.

Frandsen: Det ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet til det foreliggende lovforslag, er i overensstemmelse med de principper, som vi tidligere har haft lejlighed til i denne samling at fremlægge vedrørende civil værnepligt. Det gælder først og fremmest om, at de civile værnepligtiges forhold skal ordnes ved lov, altså at det skal stå klart i loven, hvordan civil værnepligt skal foregå, og at det ikke bare skal overlades til ministeren. For det andet skal der være tale om lighed i den værnepligt, som de civile har, og den værnepligt, som de militære har. Vi havde gerne ønsket, at den civile værnepligt kunne have været behandlet i en større sammenhæng, sådan at det ikke bare var en lille del af problemet, som der her er tale om, men det har ikke været muligt for os at få det frem, sådan at det var den samlede værnepligt, der kom til endelig afgørelse her i tinget. Derfor er vi altså nødt til at tage det enkelte skridt her.

Det, som ministerens lovforslag er udtryk for, er så afgjort en forbedring i forhold til det nuværende, forstået på den måde, at der er mulighed for, at man kan regne med, at de civile værnepligtige kun skal straffes med 1½ måned i modsætning til hidtil med 3 måneder, hvis de overgår fra militær til civil værnepligt. Men skridtet er langt fra tilstrækkeligt. Det vil fortsat være sådan, at de mønstringer, som kun strækker sig over nogle få dage, skal erstattes af ca. 1½ måned. Det finder vi utilfredsstillende, og derfor har vi fremsat vores ændringsforslag.

Da vi trods alt finder, at lovforslaget er en form for forbedring, men ikke en reel forbedring og ikke nogen garanti for, at de værnepligtige får den fulde forbedring, ved at det står i loven, agter vi, hvis vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget, at undlade at stemme ved tredje behandling.